

Lucie Řeháková zpracovávala v rámci diplomního projektu celostudiového zadání městského parkovacího domu budoucnosti. Cílem bylo navrhnout parkovací dům, který bude přirozeně zapojen do organismu města, napomůže odlehčení parteru od parkovacích stání a jeho přetvoření v kvalitní veřejný prostor. Součástí zadání byl i návrh „druhého života“ objektu – budoucí transformaci v jiné funkční využití. V tom spatřujeme jeden z aspektů udržitelného navrhování – flexibilní návrh, který umožňuje stavbám v průběhu jejich životního cyklu adaptaci na aktuální potřeby společnosti i uživatelů budov.

Diplomantka si na základě analýzy v rámci diplomního semináře zvolila „Orionku“ – prostor bývalých vinohradských městských jatek a tržnice, jejichž části jsou předmětem památkové ochrany. Součástí území je i funkcionalistická budova mateřské školy. V rámci urbanistického řešení autorka navrhla koncept superbloků, které se díky přesunu parkovacích stání do parkovacího domu ožívají a stávají se přívětivými místy pro život ve městě.

Na řešené parcele mezi ulicemi Korunní, Libická, Boleslavská a Slezská diplomantka ponechává mateřskou školu i kulturní památku městských jatek, které identifikuje jako významné hodnoty v území. Blok pak vhodně doplňuje hmotou parkovacího domu, která se směrem k mateřské škole postupně snižuje – tím autorka docílila lepšího oslunění vnitrobloku i samotné školky a zjemnila přechod mezi starým a novým. Celkový urbanistický koncept adekvátně reaguje na složité poměry v území, které v širším kontextu definuje bloková struktura Vinohrad a v předmětné lokalitě nedořešený prostor při ulici Korunní a neukotvená přítomnost dvou zachovávaných objektů.

Měřítko objektu dobře reaguje na okolní zástavbu činžovních budov, přitom má soudobou materialitu i výraz. Vhodnou funkční náplní se Lucii podařilo navrhnout kvalitní veřejný prostor. Návrhem příhodných funkcí v některých částech až do 3. NP docílila přívětivého výrazu domu i přes jeho hlavní náplň. Otázkou zůstává pouze umístění schodiště na střechu v nejexponovanější části objektu na jeho jihovýchodním rohu. Za důležitou i úspěšnou považujeme snahu o prostupnost vnitroblokem i jeho příjemné měřítko.

Podstatné jsou i udržitelné aspekty návrhu, s kterými Lucie Řeháková pracovala již od počátku a které jsou – zcela správně – jeho přirozenou součástí. Ať už se jedná o materiálové a konstrukční řešení, které bylo zvoleno s ohledem na rychlost výstavby, udržitelnost a budoucí transformaci objektu, práci s životním cyklem budovy nebo omezení vlivu městského tepelného ostrova.

Formální část

Diplomantka splnila zadání a předepsaný rozsah práce. Grafická prezentace je kvalitně zpracovaná a prostřednictvím schémat, výkresů a vizualizací dobře vysvětluje projekt ve své komplexnosti.

Závěr

Lucii Řehákové se v rámci diplomové práce úspěšně podařilo vyřešit rozsáhlé a složité území včetně návrhu adaptace objektu na jeho „druhý život“. Vytvořila funkční a architektonicky zajímavou stavbu, která pozitivním způsobem přispěje ke kvalitě nedokončeného území Orionky. Diplomová práce je výsledkem zaujetí autorky a její péle v průběhu semestru.

Doporučujeme k obhajobě, navrhujeme hodnocení „A“.

doc. Ing. arch. Dalibor Hlaváček, Ph.D.
Ing. arch. Martin Čeněk, Ph.D.
Ing. arch. Tomáš Minarovič

V Praze, 2. června 2024